

॥१॥ अनातिवर्त्तिष्येवैषम्यं न करिष्ये ॥१८॥ १९॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रत्नैः मुनियोग्यैः उक्तद्वयैः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अवानं अशुष्कं सरसमिति यावत् आमि फलेशलादुः स्याच्छुष्केवान्
मुभे त्रिष्वित्यमरः ॥ अवातमिति पाठेनास्ति पातयितावातो यस्य तत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यथा समयं यथा प्रतिज्ञं नातिवर्त्तिष्येति दर्शितरीत्या ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रजायेतां सुपुत्रतुः ॥ ३५ ॥

सकाशिराजस्य सुतेयमजे भरतर्षभ ॥ उपये मे महावीर्यो रूपद्रविणसंयुते ॥ तयोश्चकार समयं मिथः सपुरुषर्षभः ॥ १७ ॥ नातिवर्त्तिष्ये इत्येवंपत्नीभ्यां सन्नि
धौ तदा ॥ सताभ्यां शुशुभे राजापत्नीभ्यां वसुधाधिपः ॥ १८ ॥ प्रियाभ्यामनुरूपाभ्यां करेणुभ्यामिव द्विपः ॥ तयोर्मध्यगतश्चापिराजवसुधाधिपः ॥ १९ ॥
गंगायमुनयोर्मध्ये मूर्त्तिमानिव सागरः ॥ विषयेषु निमग्नस्य तस्य यौवनमभ्यगात् ॥ २० ॥ नचवंशकरः पुत्रस्तस्या जायत कश्चन ॥ मंगलैर्बहुभिर्होमैः पुत्र
कामाभिरिष्टिभिः ॥ नाससादनृपश्रेष्ठः पुत्रं कुलविवर्द्धनं ॥ २१ ॥ अथ काक्षीवतः पुत्रं गौतमस्य महात्मनः ॥ शुश्राव तपसि श्रान्तमुदारं चंडकौशिकं ॥ २२ ॥
यदृच्छया गतं तंतु वक्षमूलमुपाश्रितं ॥ पत्नीभ्यां सहितो राजा सर्वरत्नैरतोषयत् ॥ २३ ॥ तमब्रवीत्सत्यधृतिः सत्यवागृषिसत्तमः ॥ परितुष्टोऽस्मिराजेन्द्रवरं वरय सु
व्रत ॥ २४ ॥ ततः सभार्यः प्रणतस्तमुवाच बृहद्रथः ॥ पुत्रदर्शननैराश्याद्वाष्पसंदिग्धया गिरा ॥ २५ ॥ राजोवाच भगवन् राज्यमुत्सृज्य प्रस्थितो हंतपो व
नं ॥ किंवरेणाल्पभाग्यस्य किं राज्येनाप्रजस्य मे ॥ २६ ॥ कृष्ण उवाच एतच्छ्रुत्वा मुनिर्ध्यानमगमत् क्षुभितेन्द्रियः ॥ तस्यैव चास्य वक्षस्य छायायां समुपावि
शत् ॥ २७ ॥ तस्योपविष्टस्य मुनेरुत्संगे निपपात ह ॥ अवानमशुकादष्टमेकमाघफलं किल ॥ २८ ॥ तत्प्रगृह्य मुनिश्रेष्ठो हृदयेनाभिमन्त्र्य च ॥ राज्ञे ददावप्रतिमं पुत्र
संप्राप्तिकारणं ॥ २९ ॥ उवाच च महाप्राज्ञ स्तराजानं महामुनिः ॥ गच्छ राजन् कृतार्थोऽसि निवर्त्तस्व नराधिप ॥ ३० ॥ एतच्छ्रुत्वा मुनेर्वाक्यं शिरसा प्रणिपत्य च ॥
मुनेः पादौ महाप्राज्ञः सनृपः स्वगृहं गतः ॥ ३१ ॥ यथा समयमाज्ञाय तदा सनृपसत्तमः ॥ द्वाभ्यामेकं फलं प्रादात्पत्नीभ्यां भरतर्षभ ॥ ३२ ॥ ते तदा घ्नं द्विधा कृत्वा भ
क्षयामासतुः शुभे ॥ भावित्वा दपि चार्थस्य सत्यवाक्यतया मुनेः ॥ ३३ ॥ तयोः समभवद्गर्भः फलप्राशनसंभवः ॥ ते च दृष्ट्वा सनृपतिः परां मुदमवाप ह ॥ ३४ ॥ अथ
काले महाप्राज्ञ यथा समयमागते ॥ प्रजायेतां मुभे राजन् शरीरशकले तदा ॥ ३५ ॥ एकाक्षि बाहुचरणे अर्द्धोदरमुखस्फिचे ॥ दृष्ट्वा शरीरशकले प्रवेपतुरुभेभृशं
॥ ३६ ॥ उद्विग्ने सहसंमन्त्र्य ते भगिन्यौ तदाऽबले ॥ सजीवे प्राणिशकले तत्पजाते सुदुःखिते ॥ ३७ ॥ तयोर्धात्र्यौ सुसंवीते कृत्वा ते गर्भसंभवे ॥ निर्गम्यांतः पुरद्वारा
त्समुत्सृज्याभिजग्मतुः ॥ ३८ ॥

स्फिकृक्कत्वा अधोभागः ॥ ३६ ॥ तेशकले ॥ ३७ ॥ गर्भसंभवे गर्भपाते सति ॥ ३८ ॥